

จากหนังสือพิมพ์.....

เวลา ๗.๓๐

วันที่ ๖-๑๒ เดือน ก.ค.

พ.ศ.๒๕๔๗

ສະຫຼຸບປະໂຫຍດ

มหาวิทยาลัยกับชุมชน

เป็นข่าวกันอีกแล้วสำหรับชาวบ้านรอบรั้วมหาวิทยาลัยเพื่อหาร่องรอยของมหาวิทยาลัยตามข่าวที่ได้รับทราบว่าชาวบ้านไม่พอใจที่มหาวิทยาลัยจะบุคคลชั้นดีและก่อทำแพงปิดกั้นทาง สัญจรระหว่างหมู่บ้านที่ถูกถอนทางเข้ามหาวิทยาลัยตัดผ่าน ตะหานแก่สัดรับฟังมาพอจันแค่ได้ว่าเรื่องนี้เป็นเพราะจึงกีร่าข่ากีแรงต่างฝ่ายต่างไม่ยอมให้กัน ชาวบ้านก็ตั้งแต่ง่วงล้าเมื่อไรทางแม่ฟ้าหลวงทำอะไรให้พากตัวเองเดือดร้อน ก็จะก่อหัวดประท้วง ทางมหาวิทยาลัยเองก็คิดว่าที่ชาวบ้านประท้วงก็เพราะกลัวเสียผลประโยชน์นี้

ก็ เพราะต่างฝ่ายต่างตั้งท่าหาเรื่องกันอย่างนี้ รับรองเรื่องนั้นคงไม่จบ อีกหน่อยคงมีกรณีอื่นๆ ที่จุดความขัดแย้งขึ้นมาอีก แล้วผู้บริหารของมหาวิทยาลัยก็ต้องมาปวนหัวอยแก่ปัญหาอีกอย่างไม่มีวันจบ

จะมีลักษณะนี้ ใหม่ที่หัวใจชาวบ้านและผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะมานั่งคุยกันสนั่นทั่วทั่วที่น้อง มีอะไรก็ถือ喻 ที่ถ้อยอยาศักดิ์

หากข้อนกลับมาคือคิดก่อนเกิดมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จำได้ว่าชาวเชียงรายทุกหมู่เหล่าร่วมใจตั้งใจกัน รวมรถเพื่อให้ได้มาซึ่งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของจังหวัดเชียงราย มีคนเห็นด้วยทุกฝ่าย ในที่สุดจึงได้ชื่อว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงให้คุณเชียงรายได้ภูมิใจและเมื่อทางรัฐบาลสมัยนั้นเลือกโดยแจ่ม ดำเนินทำสุดให้เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำได้ว่าประชาชนตอบสนับนั้นต่างดีอกดีใจกันใหญ่ ที่จะมีมหาวิทยาลัยมาตั้งใกล้บ้านตนเอง และเชื่อว่ามหาวิทยาลัยจะดึงความเจริญมาสู่พื้นที่ป่าดอยแห่งนี้

เหตุการณ์ผ่านไปพร้อมๆ กับการสร้างมหาวิทยาลัย มีการเวนคืนที่ดินและการบริจาคที่ดินของเอกชนให้กับมหาวิทยาลัย เรื่องมันควรจะดำเนินไปอย่างราบรื่นและสงบสุข แต่ทว่าขณะที่การพัฒนาขยายฯ ด้านเริ่มนั้นปัญหาความขัดแย้งของมหาวิทยาลัย และชุมชนรอบข้างก็ประท้วงขึ้นมาเป็นระยะๆ มีทั้งการร้องเรียนการประท้วง และหนักซื้อจังชั่นแห่งความ